

Eivør Pálsdóttir, ið framfórði tveir sangir. Eivør segði tað verða ein stórur heiður, fyrri hana at sleppa at framføra á Stórakneysa til avdúkingina av kópakonuni, og tí var hon skjót at siga ja til hesa framfórsluna. Eisini legði hon afturat, at hetta staðið, var tað villasta og flottasta staðið hon hevði framført á. Eivør byrjaði framfórslu sína við sanginum Trøllabundin, og eftir hetta sang hon fyrri fyrstu fer nakrantíð sangin Slør, ið hon saman við Marjun Syderbø Kelnes hevur gjørt. Eivør greiddi frá at hon og Marjun hava í eina tíð arbeitt við kópakonuni, og Marjun hevur millum annað siti og skriva yrkingar á Stórakneysa, har kópakonan nú stendur.

Ljóðmyndir, kvæðið og leikur

Tá ið Eivør fór av pallinum, fekk fjøldin høvi at hoyra eina ljóðmynd, sum Maiken Háberg Hansen hevur gjørt. Ljóðmyndin eitur hamskifti, og er sett saman av ljóðið frá havinum, kópum og kvinnu. Ljóðmyndin ímyndar hamskifti frá kópi til kvinnu, og meðan ljóðmyndin var framförd vildu fleiri verða við, at ein kópur kom undan kavi í sjónum. Hans Pauli Olsen sigur seg hava sæð ein kóp meðan hann hevur arbeitt við kópakonuni á helluni, og gitt var, at hetta var sami kópur sum kom undan kavi, undir ljóðmyndini.

Klaksvíkar dansifelag kvøddi kópakvæðið niðri á helluni, og at enda vóru tað nakrir ungir leikarar frá Klaksvíkar Sjónleikafelag, ið framfórði ein leik um kópakonuna, ið Sóley Danielsen hevur stjærna og lagt til rættis.

Í trappunum á veg niðan frá móttøkuni stóðu fólk og bjóðaðu suppu. Hetta kom væl við hjá fólkinum, og fleiri valdu at steðga á til eitt gott prátt og ein góðan bita.

Konsertin flutt út vegna gott veður

Ætlanin var, at Eivør Pálsdóttir og Ingibjörg Hansen skuldu syngja í kirkjunni aftaná avdúkingina, men av tí at so nógv fólk vóru møtt

og veðrið var so gott, vóru hesar framfórslur fluttar út við áanna, sunnanfyri kirkjuna og smiðjuna í Norðastovu. Konsertin var sera væl eydna, og setti hetta ein hugnaligan og tignarligan dám um alla bygdina.

Góður dagur hóast bíðitíð

At hetta var fyrstu ferð, at so mong vóru á oynni isenn merktist væl, tá ið fólk skuldu av aftur oynni. Bíðirøðin var long til bussarnar, og tað vóru fleiri, ið vóru noydd at bíða leingi í Syðradali, tí tað ikki var pláss við Ternuni. Hóast tað til tíðir kundi kennast eitt sindur drúgt at ferðast ímillum henda dagin, orsaka av tí longu bíðitíðini, má sigast at dagurin var sera væl-eydnaður. Tað er eingin ivi um at kópakonan framyvir fer at draga bæði føroyingar, og ferðafólk annars, til Mikladalar og leggjast kann afturat, at kópakonan er sera føgur á at lita, og hon passar sera væl inn í tí ráðu náttúruna niðri á helluni í Mikladali.

